

روزنامه «قدس» درباره منشأ پیدایش سرود معروف «ای ایران ای مرز پرگهر» نوشته است: زمانی که نیروهای انگلیسی و دیگر متفقین، تهران را اشغال کرده بودند، «حسین گل‌گلاب» تصنیف‌سرای معروف، از یکی از خیابان‌های مرکزی شهر می‌گذرد. او مشاهده می‌کند که بین یک سرباز انگلیسی و یک افسر ایرانی، بگومگو می‌شود و سرباز انگلیسی، کشیده محکمی در گوش افسر ایرانی می‌نوازد.

گل‌گلاب، پس از دیدن این صحنه، با چشمان اشک‌آلود به استادبوی «روح‌الله خالقی» (موسیقی‌دان) می‌رود و می‌زند زیر گریه.

غلامحسین بنان می‌پرسد، ماجرا چیست؟ او، ماجرا را تعریف می‌کند و می‌گوید: کار ما به اینجا رسیده که سرباز اجنبی توی گوش نظامی ایرانی بزند؟! سپس کاغذ و قلمی طلب می‌کند و با همان حال، می‌سراید: «ای ایران ای مرز پرگهر... دشمن! از تو سنگ خاره‌ای من آهنم...» همانجا خالقی، موسیقی آن را می‌نویسد و بنان نیز آن را می‌خواند و ظرف یک هفته، تصنیف «ای ایران» با یک ارکستر بزرگ ساخته می‌شود.